

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-2742/2024-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Jagode Crnokrak, predsjednice vijeća, Mladena Šimundića, suca izvijestitelja i Dubravke Matas, članice vijeća, u stečajnom postupku nad imovinom dužnika pojedinca Josipa Dedića vlasnika građevinskog obrta ZIKOD, Kastav, Vladimira Čerine 6, OIB 94541010589, odlučujući o žalbi Alena Ivkovića, Kvarnerska cesta 47a, Matulji, OIB 63957064080, kojeg zastupa punomoćnik Branimir Čolić, odvjetnik u Rijeci, Užarska 28, protiv rješenja Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-1274/2015-122 od 17. svibnja 2024., u sjednici vijeća održanoj 10. srpnja 2024.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba Alena Ivkovića i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-1274/2015-122 od 17. svibnja 2024.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-1274/2015-122 od 17. svibnja 2024. nastavljen je i obustavljen postupak osiguranja određen rješenjem o osiguranju Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Ovr-36/2018-2 od 22. ožujka 2018., primjenom odredbe članka 168. stavka 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17 i 36/22).

1.1. Prvostupanjski sud ukazuje da, prema toj odredbi, ako stečajni vjerovnik tijekom posljednjih 60 dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnoga postupka, odnosno ako nije podnesen prijedlog za otvaranje predstečajnoga postupka tijekom posljednjih 60 dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka ili nakon toga sudskom ili izvansudskom ovrhom ili prisilnim sudskim osiguranjem stekne koje razlučno ili slično pravo koje ulazi u stečajnu masu, to pravo otvaranjem stečajnoga postupka prestaje, odnosno postupak u tijeku se obustavlja.

1.2. S obzirom na to da je rješenjem Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Ovr-36/2018-2 od 22. ožujka 2018. određeno osiguranje uknjižbom založnog prava na nekretninama dužnika pojedinca, dok je stečajni postupak otvoren 28. travnja 2016. godine, sud je odlučio kao u izreci.

2. Protiv tog rješenja žalbu je podnio Alen Ivković, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i povrede odredaba postupka.

2.1. U bitnome navodi da nekretnina koja je predmet osiguranja nije vlasništvo dužnika pojedinca, već Josipa Dedića kao fizičke osobe, pa stoga ne ulazi u stečajnu masu.

2.2. Poziva se ona odredbu članka 20. Zakona o obrtu („Narodne novine“ broj 77/93) prema kojoj obrtnik za obveze koje nastaju u obavljanju obrta, obrtnik odgovara cjelokupnom unesenom imovinom koja je potrebna za obavljanje obrata, a predmetna nekretnina nije unesena u obrt, pri čemu se poziva i na odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske u kojima je izraženo takvo pravno shvaćanje.

2.3. Nadalje, smatra da je u ovom slučaju trebalo primijeniti i načelo povjerenja u istinitost i potpunost u zemljišne knjige, te napominje kako u vrijeme podnošenja prijedloga za osiguranje na predmetnim nekretninama, a niti danas nije zabilježeno otvaranje stečajnog postupka.

2.4. Prema mišljenju žalitelja, postupak osiguranja koji je dovršen nije moguće obustaviti, pa predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Žalba nije osnovana.

5. Pobijana odluka ispitana je u granicama razloga navedenih u žalbi sukladno članku 10. Stečajnog zakona te članku 365. stavku 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22; dalje: ZPP), pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a kao i u odnosu na pravilnu primjenu materijalnog prava.

6. Činjenice bitne za donošenje odluke u ovom predmetu između stranaka nisu sporne, odnosno proizlaze iz isprava u spisu:

- stečajni postupak nad imovinom dužnika pojedinca Josipa Dedića vlasnika građevinskog obrta ZIKOD, Kastav, Vladimira Čerine 6, OIB 94541010589 otvoren je 28. travnja 2016.

- stečajni postupak zaključen je rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci od 17. svibnja 2024.

- žalitelj je stekao založno pravo na nekretnini koja je vlasništvo Josipa Dedića OIB 94541010589, temeljem rješenja Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Ovr-36/2018-2 od 22. ožujka 2018., za vrijeme trajanja stečajnog postupka

- rješenje o osiguranju doneseno je temeljem ovršne isprave – zadužnice broj OV-3490/17 od 28. prosinca 2017. potvrđene po javnom bilježniku Olgi Sokolić Ožbolt, radi osiguranja tražbine predlagatelja osiguranja u visini 20.000.000,00 kuna

(slovima dvadesetmilijuna kuna) sa zateznom kamatom tekućom od 28. prosinca 2017.

7. U odnosu na primjenu materijalnog prava ovaj sud ukazuje da je prvostupanjski sud u ovom predmetu pogrešno primijenio odredbu članka 168. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17 i 36/22). Naime, bez obzira na to što je stečajni postupak otvoren 28. travnja 2016., dakle nakon stupanja na snagu Stečajnog zakona iz 2015. godine, postupak je pokrenut prijedlogom FINA-e još 2013. godine, te se isti, primjenom odredbe članka 441. stavka 1. Stečajnog zakona iz 2015. godine, treba dovršiti primjenom odredbi ranijeg Stečajnog zakona, osim iznimki na koje se primjenjuju odredbe novog Stečajnog zakona, a koje su propisane odredbom članka 441. stavka 2. Stečajnog zakona iz 2015. godine, a koje ne obuhvaćaju odredbu članka 168. Stečajnog zakona iz 2015. godine.

8. Prema tome, na ovaj je predmet trebalo primijeniti odredbe Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 125/12, 133/12 i 45/13; dalje: SZ), kao propisa koji je bio na snazi u trenutku pokretanja stečajnog postupka nad imovinom dužnika pojedinca 2013. godine. No, i odredbe ranijeg Stečajnog zakona propisivale su prestanak prava stečenih ovrhom ili osiguranjem tijekom posljednjih šezdeset dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ili nakon toga (članak 97. SZ-a), pa bi i primjenom tog zakona tako stečena prava prestala i postupak bi trebalo obustaviti.

9. Stoga, u odnosu na žalbene navode, treba prvenstveno utvrditi ulazi li sporna imovina u stečajnu masu i koji je njen pravni položaj, kako u odnosu na stečajnu masu tako i u odnosu na žalitelja.

10. Odredbom članka 67. stavka 1. SZ-a propisano je da stečajna masa obuhvaća cjelokupnu imovinu dužnika u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka te imovinu koju on stekne tijekom stečajnoga postupka, dok je, u slučaju stečaja nad imovinom dužnika pojedinca, u stečajnu masu ne ulazi samo imovina na kojoj se ovrha protiv njega ne bi mogla provesti, kad on ne bi bio trgovac pojedinac ili obrtnik (članak 68. SZ-a).

11. Izuzimanja i ograničenja u provedbi ovrhe na imovini propisana su odredbama članka 171. i članka 172. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20 i 114/22; dalje: OZ), a te se odredbe, na odgovarajući način, primjenjuju i u postupcima osiguranja (članak 290. OZ-a).

12. Prema tome, u stečajnu masu iza dužnika pojedinca Josipa Dedića OIB 94541010589 ulazi sva imovina koju je isti imao u trenutku otvaranja stečajnog postupka 28. travnja 2016., kao i imovina koju je stekao sve do trenutka zaključenja stečajnog postupka 17. svibnja 2024. Slijedom navedenog, stečajnu masu predstavlja i imovina navedena u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Rijeci kao k.č.br. 8256/1, upisana u z.k.ul. 2201, k.o. Kastav i to 1. suvlasnički dio 289/1000, etažno vlasništvo E1 - stan br. 2, na prvom katu (trosobni) koji se sastoji do dva hodnika, tri sobe, kupaonice i WC-a, WC-a, dnevnog boravka, kuhinje, ostave, lođe, ukupne površine 93,70 m² s pripadajućim predprostorom i spremištem br. 3 i

spremištem br. 4 u podrumu ukupne površine 11,35 m² sveukupne površine 105,05 m², što u odnosu na cijelu zgradu iznosi 289/1000 dijela i 2. suvlasnički dio 285/1000, etažno vlasništvo E-2 – stan broj 01 u prizemlju (trosobni) koji se sastoji od dva hodnika, tri sobe, kupaone i WC-a, WC-a, dnevnog boravka, kuhinje, ostave, lođe, ukupne površine 93,30 m² s pripadajućim predprostorom i spremištem br. 1 i spremištem br. 2 u podrumu površine 10,40 m², sveukupne površine 103,70 m², što u odnosu na cijelu zgradu iznosi 285/1000 dijela, na kojoj je žalitelj zasnovao prisilno založno pravo tijekom stečajnog postupka, jer je ista bila upisana kao vlasništvo dužnika pojedinca u tom razdoblju.

13. Ovaj sud dodatno ukazuje da je odredba članka 20. stavka 1. Zakona o obrtu („Narodne novine“ broj: 77/93, 82/96, 90/96, 64/01, 71/01, 68/07, 79/07 i 40/10), kojom je bilo propisano da obrtnik za obveze obrta odgovara samo uloženim sredstvima, ukinuta odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske poslovni broj U-I-2771/2008 od 17. ožujka 2010. Nadalje, prema odredbi članka 36. stavka 1. Zakona o obrtu („Narodne novine“ broj 143/13) koja je bila na snazi u trenutku otvaranja stečajnog postupka za obveze obrta obrtnik odgovara cjelokupnom svojom imovinom, pa to, uz primjenu odredbe članka 67. SZ-a, uključuje i imovinu na kojoj je žalitelj stekao prisilno založno pravo.

14. Dakle, nije sporno da je Alen Ivković stekao založno pravo na imovini dužnika pojedinca koja ulazi u stečajnu masu i iz koje se trebaju namiriti vjerovnici, te da je isto stekao nakon otvaranja stečajnog postupka.

15. No, prema mišljenju ovog suda, upravo iz navedenog razloga u ovoj situaciji nije bilo mjesta primjeni odredbe članka 97. SZ-a, o obustavi ovrhe i osiguranja. Naime, navedena se odredba odnosi na slučajeve kada je neko pravo stečeno prisilnom ovrhom ili osiguranjem šezdeset dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ili nakon toga. Međutim, ta se odredba odnosi samo na slučajeve u kojima je pravo stečeno prije otvaranja stečajnog postupka, ali ne i na slučajeve kada je neko pravo stečeno nakon otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom (odnosno nad imovinom dužnika pojedinca).

16. Naime, odredba članka 97. SZ-a regulira pitanje obustave postupaka ovrhe i osiguranja koji su, u trenutku pokretanja, bili dopušteni i čija sudbina te kasnija obustava ovisi o tome da li je, temeljem podnesenog prijedloga, nad dužnikom (odnosno imovinom dužnika pojedinca) otvoren stečajni postupak ili nije. U slučaju da stečajni postupak nad dužnikom ne bi bio otvoren, predmetna ovrha ili osiguranje i dalje bi proizvodilo pravne učinke u odnosu na mogućnost naplate potraživanja i ne bi dolazilo do obustave. Dakle, odredba članka 97. SZ-a propisuje prekid pa nakon toga obustavu postupka ovrhe odnosno osiguranja samo pod uvjetom da se stečajni postupak nad dužnikom (ili imovinom dužnika pojedinca) doista i otvori, jer tek njegovim otvaranjem prava stečena ovrhom ili osiguranjem prestaju.

17. Nakon otvaranja stečajnog postupka stečajni vjerovnici više ne mogu pokretati postupke ovrhe i osiguranja (članak 98. stavak 1. SZ-a), a pokrenuti se postupci obustavljaju (članak 98. stavak 2. SZ-a). U odnosu na vjerovnike stečajne

mase odredbom članka 99. SZ propisana je zabrana odnosno ograničenje pokretanja postupaka ovrhe i osiguranja, no u spisu nema nikakvog dokaza da bi Alen Ivković bio vjerovnik stečajne mase.

18. Pri tome treba ukazati da je, u slučaju kada se stečajni postupak vodi nad imovinom dužnika pojedinca, pravna situacija nešto drugačija od one kada se stečajni postupak vodi nad pravnom osobom. Naime, stečajni se postupak ne vodi na dužnikom pojedincem već nad njegovom imovinom, što znači da dužnik pojedinac, kao fizička osoba, i dalje ima mogućnost stvaranja određenih prava i obveza neovisnih o samom stečajnom postupku. No, to ne znači da dužnik pojedinac ima pravo ili mogućnost stvarati bilo kakva prava ili obveze kojima bi se ograničavala ili smanjivala stečajna masa, već je u tim pravima ograničen odredbama Stečajnog zakona.

19. Primjerice, samim otvaranjem stečajnog postupka nad dužnikom pojedincem stečajnoga prava dužnika pojedinca na upravljanje i raspolaganje imovinom koja ulazi u stečajnu masu prelaze na stečajnoga upravitelja (članak 89. SZ-a), što znači da dužnik pojedinac nema slobodu raspolaganja tom imovinom. Kako je to već ranije navedeno, stečajna masa obuhvaća cjelokupnu imovinu dužnika u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka te imovinu koju on stekne tijekom stečajnoga postupka, dok je, u slučaju stečaja nad imovinom dužnika pojedinca, u stečajnu masu ne ulazi samo imovina na kojoj se ovrha protiv njega ne bi mogla provesti, kad on ne bi bio trgovac pojedinac ili obrtnik (članak 67. i 68. SZ-a).

20. Upravo iz navedenog razloga zakonodavac je propisao sa su raspolaganja predmetima iz stečajne mase od strane dužnika pojedinca poduzeta nakon otvaranja stečajnoga postupka bez pravnog učinka, osim onih raspolaganja za koja vrijede opća pravila o zaštiti povjerenja u javne knjige (članak 91. SZ-a).

21. U ovom konkretnom slučaju, Josip Dedić, kao dužnik pojedinac, izdao je zadužnicu broj OV-3490/17 od 28. prosinca 2017. potvrđenu po javnom bilježniku Olgi Sokolić Ožbolt, radi osiguranja tražbine vjerovnika Alena Ivkovića u visini 20.000.000,00 kuna (slovima dvadesetmilijuna kuna) sa zateznom kamatom tekućom od 28. prosinca 2017. Ovakvo izdavanje zadužnice, po svojoj naravi, predstavlja radnju poduzetu nakon otvaranja stečajnog postupka, kojom dužnik pojedinac u naravi raspolaze predmetima iz stečajne mase, jer je na temelju te zadužnice navedeni vjerovnik upisao svoje založno pravo u zemljišnim knjigama na nekretninama koje čine stečajnu masu.

22. Slijedom navedenog, takva radnja (izdavanje zadužnice) ne proizvodi pravne učinke, pa se stoga se niti postupak osiguranja koji je vođen na temelju tako izdane ovršne isprave ne može provesti, i treba ga obustaviti, odgovarajućom primjenom odredbe članka 72. stavka 2. i članka 290. OZ-a.

23. Pri tome ovaj sud ukazuje da treća osoba (Alen Ivković), ukoliko je postupao savjesno i pošteno, zbog toga neće trpjeti štetu jer je odredbom članka 91. SZ-a propisano da će se dugoj strani vratiti njena protučinidba iz stečajne mase ako je njome povećana vrijednost stečajne mase. Stoga, ako je Alen Ivković dao kakvu

protučinidbu kojom bi povećao vrijednost stečajne mase ista će mu biti vraćena, a ako se pokaže da njegova činidba nije niti učinjena odnosno da nije utjecala na povećanje stečajne mase, isti nema niti pravo da se naplati iz imovine koja ulazi u stečajnu masu.

24. Dakle, i pravilnom primjenom materijalnog prava (članak 72. stavak 2. OZ-a) trebalo je obustaviti postupak osiguranja.

25. Stoga je žalba Alena Ivkovića odbijena kao neosnovana, a prvostupanjsko rješenje potvrđeno, primjenom odredbe članka 368. stavak 2. i članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ-a.

Zagreb, 10. srpnja 2024.

Predsjednica vijeća
Jagoda Crnokrak

Broj zapisa: **9-30869-eff02**

Kontrolni broj: **072ef-b94f2-6bc8d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Jagoda Crnokrak, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.